

Zatopienie nieprzyjacielskiego statku

Czywione walki w rejonie Solum. — W dalszym ciągu trwają walki na środkowym i północnym odcinku frontu wschodniego

Z Kwatery Głównej Führera, 8 stycznia.

Naczelné Dowództwo Niemieckich Sił Zbrojnych podaje:

Na środkowym i północnym odcinku frontu wschodniego nieprzyjaciół powtórzył również wczoraj swoje ataki, ponosząc przy tym krwawe straty. Na poszczególnych odcinkach walki jeszcze trwają.

Lotnictwo skutecznie atakowało przystanie i statki w porcie Teodozji. Na pozostałych odcinkach frontu lotnictwo pomyślnie zwalczało atakujących bolszewików oraz bombardowało połączenia na zaple-

czu nieprzyjaciela. Koło wybrzeża Szkocji samoloty bojowe zatopili w ciągu dnia sta-

tek handlowy o pojemności 6.000 trb. Inny statek został ciężko uszkodzony zrzucony-

mi bombami.

W Afryce północnej ożywiona nieprzyjacielska działalność artyleryjska w rejonie Solum. Na pozostałych odcinkach frontu nie było istotnych działań wojennych.

Pomyślnie kontynuowano ataki powietrzne na lotniska brytyjskie na Malcie.

We wczesnych godzinach porannych, dnia 7 stycznia kilka samolotów brytyjskich zrzuciło bezplanowo bomby na miejscowości w zachodnich Niemczech oraz na obszar północnego wybrzeża Niemiec. Szkód nie było.

Rewizyta min. Ribbentrop'a w Budapeszcie

BERLIN. Źródła miarodajne w stolicy Rzeszy oświadczają, że wyjazd ministra spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentrop'a do Budapesztu należy uważać przede wszystkim za rewizytę. Podkreśla się, że w ubiegłym roku wysokie węgierskie osobistości przebywały w Niemczech w charakterze gości rzą-

du Rzeszy.

Chwilowo nie można się niczego dowiedzieć o szczegółach podróży ministra spraw zagranicznych Rzeszy, z pewnych jednak uwag można wnosić, że nie przewiduje się przy tej okazji spotkania z przedstawicielami innych państw, należących do paktu antykominternowskiego.

Niezręczność Churchilla

LYON (DNB). Rozgłosza w Lyonie komentarze mówię Churchilla w Ottawie w następujący sposób: Reakcja Francuzów w Kanadzie na mowę Churchilla jest tak samo żywa jak i u nas. Prasa podkreśla, że premier angielski pozostawia jest wszelkiego taktu, skoro przed Francuzami kanadyjskimi mógł z tak wielką lekceważeniem mówić o ich kraju i narodził się Churchilla powinen wiedzieć, że obraził wielu Francuzów kanadyjskich. Mówiąc po francusku starał się pochwilić Francuzom. Wystarczy, aby wygłosił on jeszcze kilka takich niezręcznych przemówień, a Kanadyjczycy powiodą mu, co myśla.

Jak się zmieniło życie w Nowym Jorku

GENEWA. (DNB). „Daily Mail” podaje z Nowego Jorku obraz codziennego życia w Stanach Zjednoczonych od chwili, gdy znalazły się one w wojnie. W opisie tym mówi się między innymi, że oblicze Nowego Jorku zmieniło się całkowicie. Luksusowe ogłoszenia w gazetach zniknęły zupełnie. Nikogo nie widać się przy pomocy reklam do kupna nowych aut o lśniących opływowych albo nowych modeli samochodów z roku 1942. Natomiast dość trudno kupić patelnie czy też skoroszyt, a nawet papier. Zamiasz luksusowych ogłoszeń w gazetach amerykańskich drukowane są listy z cenzurą, w których wzywa się obywateli amerykańskich do spokoju i ofiar.

Gazeta zauważa, że w Stanach Zjednoczonych zaczyna się coraz mocniej zaciskać pasa. Wojna ta dotknęła niewątpliwie Stany Zjednoczone bardzo silnie. Fakt, że Stany Zjednoczone zaprojektowały wydać 50% dochodów państwowych na cele wojenne, z całą pewnością

zmienił doszczętnie dotychczasowe stosunki w kraju nieograniczonych możliwości. Już obecnie wzrosły bardzo w Stanach Zjednoczonych koszty utrzymania, a obywatele amerykańscy, posiadający przeciętne tylko dochody, zaczynają odczuwać.

Czy poza tym kryje się Anglia?

BERLIN. W Berlinie komentują z dużym zainteresowaniem wiadomości o śmierci dyrektora francuskiego ministerstwa spraw wewnętrznych, Paringaux'a. Według opinii poinformowanych źródeł nie mieckich istnieje na podstawie nadawanych wiadomości uzasadnione podejrzenie, że urzędnik francuski

go ministerstwa podzielał mordcę tego napadu. Uważa się tu za rzecz nadzwyczaj uderzającą, że angielska rozgłoszka mogła podać pierwszą wiadomość o tym wypadku, a mianowicie w takim momencie, kiedy nie było jeszcze żadnej możliwości podać bliższych szczegółów wypadku.

Wyrównanie frontu na podstawie własnej swobodnej decyzji

Zasadnicze wyjaśnienia w sprawie sytuacji na wschodzie

BERLIN. Znany angielski rzeczoznawca wojskowy Liddel Hart ostrzegł w zaskakującym na uwagę artykule naród angielski przed spoglądaniem na obecną sytuację na froncie wschodnim przez pryzmat przesadnie wyolbrzymionej i źle zrozumianego zyskania przez Sowietów terenu. W sposób godny uwagi nazywa on te osiągnięcia terenowe nie tylko jako „zaledwie dostrzegalne na mapie” i pod względem strategicznym bez znaczenia, lecz również stwierdza, że leży to całkowicie w ramach niemieckiej decyzji, by ze względu na zimę i uwarunkowania przez nią zasób operacyjnych ruchów przemieścić dotychczasowy front ofensywny w niektórych miejscach na linie lepiej odpowiadające wymogom wojny w zimie.

cych z przejęcia of wojny ofensywnej do wojny umiejscowionej okoliczności, dowództwo niemieckie uznało za rzecz celową, ścisłą i wrotem wysunęła linie ofensywne, i w ten sposób wyrównać i uproszczyć front oraz wyznaczyć mu na wypływach odcinkach tak ogólny bieg, który okazuje się korzystny dla operacyjnych warunków wojennych w zimie.

Dowództwo niemieckie przeprowadziło i przeprowadza wyrównanie frontu na podstawie własnej, swobodnej decyzji. Celem tych niemieckich i ściśle określonych ruchów jest zajęcie stanowiska, które ma połączyć ze sobą w najwyższym stopniu defensywne zabezpieczenie i wypoczynek wojsk podczas zimowej ofensywny punktami wyjściowymi dla przyszłych działań.

Błąd Sowietów

Nie znając ograniczonych środków i celów tej korekty frontu, nie ograniczyli się Sowiety do naruszenia opuszczone punkty, lecz poczynili się uprawiane do działania ofensywnego, z którym łączyły dalekosiężne cele. Sądzą one, że zbliża się punkt zwrotny w obecnej kampanii, a zdawało się im, że przez siłę, bezwzględnie prowadzone ataki uda im się zaoszczędzić i wpłynąć na zmianę sytuacji. Te godną uwagi, fałszywą ocenę przedsięwziętych przez niemieckie dowództwo środków musiały już Sowiety opłacić ciężkimi stratami. Nie osiągnęły one dotychczas swoich celów, i mimo całej zaciekłej ataków nie mogły one opóźnić wyrównania przez Niemców frontu, ani wpłynąć na rozszerzenie lub pogłębienie tych wyrównań ponad zamierzone ramy.

Niezmienną działalność ofensywną

W sprawie wyrównania niemieckiego frontu na wschodzie chodzi o techniczną pomoc w rozumieniu Ludendorffa, pomoc, która ma wesprzeć i umożliwić strategiczne decyzje. Klasycznym przykładem jest tu wielka korekta frontu, jaką przeprowadził w marcu 1917 r. Hindenburg — Ludendorff, nie będąc do tego zmuszony i niezaawizany przez przeciwnika na wygięciu ku przodowi łuku frontu na zachodzie między Arras i Soisson. Chodziło tu właśnie o zastosowanie środka wyrażającego defensywny, który w przeciągu kilku dni zmienił gruntownie założenia niemieckiej obrony i zdecydowanie je poprawił. Bezpośrednim skutkiem tego był fakt, że przy gotowaniu już wielkie ataki alianów na rok 1917 załamały się z największymi stratami.

W przeciwieństwie do tego błędnie rzymskiego wyrównania frontu w wojnie światowej dalsza korekta frontu niemieckiego na wschodzie stanowi część składową nieograniczonej ofensywny sytuacji wojennej. Oznacza ona, że wraz z zimową przerwą w wielkich i masowych niemieckich ruchach ofensywnych gdy nadejdzie pomyślniejsza pora roku. Adolf Hitler w swoich oświadczeniach noworocznych do narodu niemieckiego i do Sił Zbrojnych nie pozostawia w tym względzie żadnych wątpliwości. Wskazuje na powolne stabilizowanie się frontu wschodniego zapanowała na ofensywną na rok 1942, kiedy to siła oporu nieprzyjaciela ostatecznie zostanie złamana.

Wywody Liddela Harta zawiera

ja wyraźną krytykę sowieckich doniesień o sukcesach i korygują złą znaną z nim nadzieję angielskiego społeczeństwa. Rzecz interesująca jest fakt, że twierdzenia angielskie go rzeczoznawcy zgadzają się w istotnych punktach z niemieckimi poglądami, sądami i zapowiedziami, z których wynika dla obecnego stać um kampanii wschodniej następujące główne fakty:

Umiejscowiona wojna w zimie

Armie sprzymierzone na froncie wschodnim prowadziły bez przerwy od 22 czerwca ofensywę, która po nieudanych próbach przełamania doprowadziła w głąb rosyjskich przestrzeni. Na niektórych odcinkach frontu, przede wszystkim w rejonie pod Moskwą prowadzono ofensywę jeszcze w takiej porze roku, w jakiej prowadzenie operacji w takich rozmiarach uważano dotychczas za rzecz niemożliwą. Dopiero nadejście bardzo surowej zimy zahamowało w pewnym stopniu i utrudniło ruchy ofensywne, tak że dowództwo niemieckie uznało za celowe wziąć pod uwagę okoliczności narzucone przez porę roku i przejść w fazę umiejscowionej wojny. Decyzja ta została podana wyraźnie do wiadomości w komunikacie Komendy Głównej Sił Zbrojnych z 8 grudnia, w którym to komunikacie oświadczono, że wskutek warunków, wywołanych zimą na szerokich przestrzeniach frontu wschodniego będą się od tej chwili odbywały tylko walki miejscowe.

Korekta frontu na linię zimową

Przerwana w trakcie zwycięskiego przebiegu, pozostawia ofensywa niemiecka na różnych odcinkach frontu w sposób naturalny taką właśnie nie zakończoną sytuację na froncie, sytuację, która ze względu na nowego rodzaju warunków i zadania umiejscowionej wojny, wymaga pewnych poprawek. Oparte częściowo o wąską podstawę, klina ofensywny wbiły się daleko i ostro w nieprzyjacielski front. W czasie posuwania się ofensywy stały się one ważne elementy operacyjnego powodzenia, z chwilą jednak usłania ruchu, straciły swój strategiczny sens i stały się nawet niekiedy ciężarem. Chodziło dalej o to, by umiejscowionej wojnie z jej niezmierzonymi warunkami przeciwnymi zapewnić możliwie najdogodniejsze, oszczędzające czas i transport, bazy i posiłki.

Pod wpływem tych, wynikają-

WOJNA W AZJI WSCHODNIEJ I NA PACYFIKU

BANGKOK. (DNB). Rozgłoszają z Singapoor donosi, że bombowce japońskie ponownie atakowały obiekty wojskowe w Singapoor. Japończycy skutecznie blokują drogi do-wozów, wskutek czego spodziewany jest w najbliższym czasie brak środków żywności.

TOKIO. (DNB). 4.1. Z ostatnich ko-

munikatów o sytuacji militarnej na Filipinach wynika, że główna masa wojsk nieprzyjacielskich, które uciekły z Manili i okolice wycofała się do pasa twierdzy wewnątrz Zatok Manilskiej i do portu wojennego Olongapo w Zatoce Subig na północ od Zatok Manilskiej. Obydwie zatoki zostały silnie zamoro-

wane i w szerokim pasie zamknięte przez silne oddziały floty japońskiej. Japońskie wojska lądowe izolowały następujące punkty: 1) port Olongapo, gdzie stwardzono 18 statków nieprzyjacielskiej artylerii ciężkiej. 2) Południowy cypel półwyspu Balanga u zachodniego wybrzeża Zatok Manilskiej. 3) Wyspę

Maab u południowego wylotu Zatok Manilskiej naprzeciw umocnionej wyspy Corregidor. Na wyspie Corregidor znajdują się wszystkie zbierające władze wojskowe, a w Cavite stacjonują resztki amerykańskiej eskadry azjatyckiej. Japońskie lotnictwo rozpoczęło już ataki na te punkty.

TOKIO. (DNB). Przedstawiciel wydziału marynarki Kwatery Głównej kapitan Hirade, omawia w „Chaukoron” przyczyny japońskich zwycięstw koło Hawajów. Podkreśla on przy tym między innymi, że marynarka japońska starała się w pierwszym rzędzie o zwiększenie przepisanie siły bojowej okrętów wojennych, a mianowicie: 1) przez bardzo skuteczne taktyczne wyszkolenie, 2) przez twardą duchową szkołę oficerów i żołnierzy i 3) przez budowę łodzi podwodnych poza ustalonym programem budowlanym.

Przez dwadzieścia lat japońscy marynarze odmawiali sobie osobistych przyjemności. Nawet życie rodzinne utrzymywano w bardzo szczupłych granicach.

Wobec bohaterkiej walki japońskich łopków nurkowych bezskutecznie okazały się nawet najsilniejsze środki obrony. Hirade przypuszcza, że po klęsce Stanów Zjednoczonych koło Hawajów taktyka nieprzyjacielska całkowicie się zmieni. Flota Stanów Zjednoczonych cierpi przede wszystkim na brak trenów duchowego, ponieważ traktowane są jako środek dyplomatyczny a nie jako element walki.

Ponowne uruchomienie kopalni ropy na Borneo

TOKIO. Specjalny komunikat „Tokyo Nichi Nichi” donosi, że większa część kopalni ropy na głównym terenie naftowym Sarawak na Brytyjskim Borneo dzięki szybkim operacjom wojsk japońskich została zabezpieczona i uratowana od zniszczenia przez Anglików. Ze stu wień wiertniczych na tym terenie, jak głosi dalej komunikat, pracuje już w całej pełni 30. Japońscy specjaliści rozpoczęli natychmiast prace nad uruchomieniem szybów.

Wskutek zajęcia przez Japończyków miasta portowego Brunai i ważnej pod względem strategicznym wyspy Labuan u północno-wschodniego wejścia do Zatok Bruneijskiej, wszystkie ważne bazy na Brytyjskim Borneo znajdują się już w praktyce w rękach Japończyków. W najbliższych sferach wojkowych podkreśla się, że obecnie należy się liczyć z całkowitym zajęciem Brytyjskiego Borneo w krótkim czasie. Anglik, jak się zdaje, nie utrzymał tam silniejszych oddziałów

wojskowych i o tyle był w gorzej sytuacji wobec atakujących Japończyków, że zupełnie nie wiedzieli, w którym miejscu na tysiąc kilometrów długiego wybrzeża Morza Południowo-Chińskiego wylądują Japończycy.

Zaznacza się tutaj, że Borneo Brytyjskie ma nie tylko znaczenie

militarne jako podstawa do dalszych działań, lecz że ma ono dla Japonii przede wszystkim ogromne znaczenie gospodarcze. Szczególnie podkreśla się fakt, że większa część szybów naftowych na Borneo dostawała się w ręce japońskie nieuszkodzona i że natychmiast może być wykorzystana.

Zajęcie Cavite

TOKIO. Na Filipinach toczą się ostateczne decydujące walki na półwyspie Bataan, gdzie japońskie lotnictwo od wczoraj rana nieustannie atakuje obiekty wojskowe w Balanga i Rimai na wschodnim wybrzeżu półwyspu. Japońscy lotnicy nieustannie ścigają amerykańskie i filipińskie wojska, które uciekły w góry Mariveles. Poniosły one duże straty w zabitych i rannych. Według sprawozdania z frontu

tu, podanego przez agencję Domei, opór nieprzyjaciela słabnie wobec nieustannych ataków z powietrza; od wczoraj zupełnie ustał ogień artylerii przeciwlotniczej, a japońska broń powietrzna całkowicie panuje nad całym obszarem nad wyspą.

Cavite, baza wschodnioazjatyckiej floty amerykańskiej w zatoce Manilskiej, została zajęta przez Japończyków 2 stycznia bez boju.

